

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 8:

Forespørgsel til indenrigsministeren [om Schengensamarbejdet på flygtningeområdet].

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 31/3 98).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 9: Forespørgsel til udenrigsministeren [om den danske forhandlingslinje i forhandlingerne om Den Multilaterale Aftale om Investeringer (MAI)].

Af Keld Albrechtsen (EL) og Søren Kolstrup (EL).

(Forespørgslen anmeldt 31/3 98).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 10:

Forespørgsel til sundhedsministeren [om situationen på sundhedsområdet].

Af Birthe Skaarup (DF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 31/3 98).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 7:

Forslag til lov om ændring af lov om regulering af fiskeriet. (Fartøjstilladelser, kontrol- og straffebestemmelser).

Af fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsat 26/3 98).

Sammen med denne sag foretoges:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 8:

Forslag til lov om ændring af lov om saltvandsfiskeri. (Erhvervsfiskerregistrering, rekreativt fiskeri, kontrol- og straffebestemmelser).

Af fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsat 26/3 98).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Med lovforslag nr. L 7 og L 8 er grundlaget for at forvalte reglerne i forbindelse med fangstkapaciteten og erhvervsfiskerregistreringen blevet forbedret. Ligeledes gælder det for begge love, at de nuværende kontrol- og straffebestemmelser på området vil blive yderligere præciseret. Dermed er der skabt et fundament for en langt mere effektiv administration af erhvervsmæssigt fiskeri her i landet.

Formålet med en kapacitetspolitik er at få begrænset den danske fiskerflåde, så der er en reel sammenhæng mellem flådens kapacitet og de fiskeressourcer, som vi har til rådighed. For at skabe en sådan sammenhæng er det nødvendigt, at registreringen af erhvervsfiskeri i videst muligt omfang er præcis, da vi derved får et reelt billede af fangstkapaciteten i den danske flåde.

Den danske fiskerisektor har gennem de seneste år befundet sig i en trængt økonomisk situation bl.a. på grund af utilstrækkelige fiskerimuligheder og dårlige afsætningsvilkår. Udviklingen tyder dog på, at billedet er ved at vende, og at fangstmulighederne bliver bedre og bedre. Det betyder en øget tilgang til fiskerisektoren.

En opstramning af reglerne for tilladelse til at anvende fartøj til erhvervsfiskeri er derfor nødvendig, hvis vi ønsker en effektiv forvaltning af

de danske regler vedrørende fangstkapaciteten i den danske fiskerflåde, og det vil samtidig give os det fornødne overblik.

Regeringen fremlagde sidste år en redegørelse, som indeholder en række indsatsområder for den nationale kapacitetspolitik. Et af hovedpunkterne i redegørelsen er bl.a. et nybygningsprogram, som omfatter modernisering og nybygning i den danske fiskerflåde.

På grund af kapacitetsrammens begrænsede størrelse i fiskeristrukturloven er der ikke mulighed for en fornyelse af flåden i det helt store omfang, men en fornyelse af flåden kan også ske ved, at fiskerne selv erstatter de fartøjer, der er i flåden, med nye. Vi skal altså med knappe midler skabe større dynamik og sammenhæng mellem muligheden for fornyelse og modernisering af den danske fiskerflåde og en reduktion af selve flådekapaciteten.

Efter de nuværende regler er det kun personer eller selskaber, som er registrerede erhvervsfiskere og erhvervsfiskeriselskaber, der har retten til at drive selvstændigt erhvervsfiskeri og til at eje fartøjer. Fartøjejereren skal være registreret efter saltvandsfiskeriloven for at kunne få tilladelse til, at hans fartøj kan bruges i erhvervs-mæssigt øjemed.

I lovforslag nr. L 8 foreslås en opstramning af reglerne, således at de personer, som efter gældende regler kan registreres med retten til at drive selvstændigt fiskeri efter at have været beskæftiget i 12 måneder om bord på et dansk fiskerfartøj, skal have været registreret med en B-status i den forudgående periode. Derved sikrer man, at fiskere, der ønsker retten til selvstændigt fiskeri, reelt også har været beskæftiget med faget i den forudgående periode, samt at unge fiskere under uddannelse kan opnå retten til erhvervsfiskeri efter endt uddannelse.

For erhvervsfiskeriselskaber vil det fremover kun være anparts- og aktieselskaber, der vil blive godkendt. Dette vil gøre det lettere at kontrollere ændringer i forbindelse med ejerskab af selskaberne. Problemet har hidtil været, at kontrolmyndighederne ikke automatisk har fået information om ejerskifte, når først selskaberne var oprettet.

Helt konkret vil ændringen af loven betyde, at man fremover kun kan eje og drive fartøjer, hvis man er registreret erhvervsfisker, bliver erhvervsfisker, eller hvis de godkendte erhvervsfiskeriselskaber er aktie- eller anparts-selskaber. Hermed er der lagt op til en regelfor- enklung og en bedre kontrol med ejerkredsen.

Det rekreative fiskeri reguleres ikke af EU. Det er derfor overladt til det enkelte medlemsland at fastsætte rammerne for dette lystfiskeri under hensyn til de eksisterende fiskeressourcer. Der er i dag ingen regler, der forhindrer lystfiskere i at tjene lidt ekstra på deres fangster. Ændringen af saltvandsfiskeriloven indebærer et generelt forbud mod, at lystfiskere omsætter deres fangster mod vederlag. Derved er der skabt et klart og utvetydigt skel mellem erhvervsfiskeri og lystfiskeri.

Der er behov for mere præcise, gennemskuelige kontrol- og straffebestemmelser i fiskerilovgivningen. Den nuværende fiskerilovgivning er fordelt på flere love, hvilket ikke er hensigtsmæssigt. Derfor skal ændringerne på området ses som en forløber for en samlet fiskerilov, som påregnes at blive fremsat i næste samling.

Rutinemæssig kontrol om bord på fartøjer eller i virksomheder i fiskeribranchen bliver efter gældende regler foretaget uden retskendelse. Af hensyn til borgernes retssikkerhed og kontrolmyndighedernes bemyndigelse er det derfor af afgørende betydning, at reglerne i loven ikke er til at tage fejl af.

Som det ser ud i dag, kan man straffes for forsøg på overtrædelse af EU-regler, men der er ingen hjemmel til at straffe inden for rammerne af loven om regulering af saltvandsfiskeri. Det vil derfor fremover, hvis de to forslag vedtages, være sådan, at denne hjemmel er til stede.

Med lovforslagene nr. L 7 og L 8 sikres altså en større præcisering og en opstramning af de nationale regler for tilladelse til at anvende et fartøj til erhvervsfiskeri og reglerne om erhvervsfiskeriregistrering for personer og selskaber samt en begrænsning af muligheden for at omsætte fisk. Der er med andre ord skabt et bedre og mere effektivt grundlag for forvaltningen af de nationale regler, hvilket er et af midlerne til, at vi når målet: at få tilpasset den danske flådes fangstkapacitet til de reelle fiskeressourcer.

Jeg skal derfor på Socialdemokratiets vegne tilslutte mig forslaget.

Jens Kirk (V):

Venstre kan i det store og hele tilslutte sig de foreslåede ændringer i lovforslagene nr. L 7 og L 8. Dog har vi nogle kommentarer, som vi især vil lægge vægt på under udvalgsarbejdet med lovforslagene, men jeg synes, det er fint, at reglerne for erhvervsfiskeriselskaber bliver fastlagt her.

Til hjælp for ministeren nedsættes der et rådgivende udvalg på 10 medlemmer. Mit spørgsmål til ministeren er: Hvorfor ikke udvide det til 12 medlemmer og så tage et medlem fra hver af de tre producentorganisationer? Der er jo kun tre, og her tager man kun den ene med.

Endelig forudser vi, at der kan opstå noget administrativt bøvl med ændringen i nr. 6 til § 7, stk. 3, i lovforslag nr. L 7, hvor ministeren kan fastsætte regler for, hvor meget båden må udvides med hensyn til fangstkapacitet, når vi går fra BRT til BT, når vi laver miljø- eller arbejdspladsforbedringer på båden. Disse regler kunne godt være lidt mere enkle, for ellers forudser jeg, vi får noget administrativt bøvl.

Vi kan fuldt ud tilslutte os, at det præciseres, at det er kun personer eller selskaber, som sælger deres fangster mod betaling, der registreres som berettiget til at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri.

Jeg forventer, at indberetningsreglerne vil blive meget klare og enkle, så fiskerne ved, hvordan de skal gøre det, når de skal indberette én gang om året, og så den tvivl, der af og til har været om den økonomiske beregning, der løbende én gang om året skal indberettes til fiskerimyndighederne, forsvinder.

Endelig synes vi, at der med hensyn til formodningsreglen mangler en klageinstans mellem, skal vi sige fiskeriinspektionen og byretten. Det kunne jo godt ske, at man i nogle tilfælde kunne afklare det på en enklere måde end ved at sige: Vi så, at vedkommende gjorde sådan, og påstanden kan først blive afprøvet i byretten efterfølgende. Vi synes, at det godt kunne være en anden klageinstans imellem.

Sluttelig kan jeg ikke lade være med at tilføje, at selv om L 7 og L 8 ikke vil medføre ret meget mere bureaukrati, var det så ikke nu, vi skulle begynde at forberede os til år 2002 og år 2003, hvor vi skal have en ny fælles fiskeripolitik klar, og i den forbindelse allerede nu starte med at få lavet en strukturrapport for fiskeriet som den, fødevarerministeren har foranlediget udarbejdet for landbruget, så vi på fiskeriområdet har noget håndfast at forholde os til om et år eller to?

Lene Espersen (KF):

Det Konservative Folkeparti hilser også lovforslag nr. L 7 og L 8 velkommen. Vi synes, det er vigtigt, at vi får en præcisering af reglerne om opretholdelse og udstedelse af tilladelse til anvendelse af fiskerifartøjer til erhvervsmæssigt

fiskeri, og vi ser også positivt på den kommende opstramning af de gældende regler om registrering af fiskerifartøjer.

Vi ser det først og fremmest som et værn mod det kvotehopperi, som man har oplevet i nogle af de øvrige EU-lande, og derfor synes vi, det er vigtigt at gøre, hvad vi kan, for at bevare fiskekvoterne på danske hænder, så vi synes, at præciseringerne er helt i orden.

Vi hilser også opstramningen af kontrolbestemmelserne velkommen, og herunder lægger vi bl.a. meget vægt på, at der kommer en afgrænsning af, hvad der kan kontrolleres. En sådan præcisering hilser Det Konservative Folkeparti velkommen.

I lovforslag nr. L 8 indføres der et omsætningsforbud for det rekreative fiskeri, og det hilser det Det Konservative Folkeparti også velkommen, men vi mener, det er vigtigt at bore lidt i lovforslagets bemærkninger om at begrænse brugen og antallet af fiskeredskaber i det rekreative fiskeri. Det har tidligere været et problem, og vi ser gerne, at man begrænser brugen, men det fremgår ikke helt af lovforslaget, hvad ministeren konkret har tænkt sig.

Ligeledes indføres der hjemmel til at straffe for forsøg på overtrædelse, og det er for Det Konservative Folkeparti meget afgørende, at anvendelsen af en formodningsregel foregår meget restriktivt og har meget tungtvejende årsager, idet den enkelte fiskers retssikkerhed ellers kan sættes på spil.

I den forbindelse vil jeg gerne spørge ministeren, for så vidt angår det med straf for forsøg på overtrædelse, om det gælder ikke kun for danske fartøjer, men også for EU-fartøjer og ikke mindst for tredjelands fartøjer, for jeg går ud fra, at det ikke kun er en regel, der skal bruges på danske fiskere.

Vi vil også gerne bore lidt i klageadgangen. Når man indsætter så vidtgående bemyndigelser, synes vi, det er væsentligt ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt at sikre en retfærdig klageproces, så det vil vi dyrke under udvalgsbehandlingen.

Endelig er vi også ganske enige i det, som Venstres ordfører, hr. Jens Kirk, har sagt om det rådgivende udvalg. Det synes at være lidt mærkværdigt, at producentorganisationerne kun kan stille med én repræsentant i udvalget, når vi ved, at EU kræver, at det rent faktisk er producentorganisationerne, der skal opstille fiskeriplaner. Det vil sige, at EU-systemet kræver, at det er producentorganisationerne, der

udfører opgaverne, men de har kun mulighed for at få én repræsentant i udvalget. Det finder vi mærkværdigt, og vi synes, det ville være helt naturligt, at hver af disse organisationer, som gør arbejdet, også havde en repræsentant.

Men alt i alt er vi meget positivt indstillet over for begge lovforslag, som vi indstiller til en velvillig behandling i udvalget.

Kristen Touborg (SF):

Lovforslagene, som vi behandler her, er først og fremmest nødvendiggjort af hensyn til EU's kontrolforordning. Der er ingen tvivl om, at der er belæg for at få afklaret kontrolforanstaltningerne inden for dansk fiskeri, og at det er en nødvendighed.

Vi finder, at forslagene overordnet set ser ret fornuftige ud. En effektivisering og en bedre gennemskuelighed af administrationsgrundlaget inden for blandt andet erhvervsfiskeri, fangstkapacitet og kontrol af straffebestemmelser er vi positivt indstillet over for, så vi vil gå ind i udvalgsbehandlingen på en positiv led, og så ser vi i øvrigt frem til, at vi i næste samling kommer til at behandle en overordnet, samlet fiskerilov, så vi kan få endnu bedre overblik over, hvordan forholdene er.

Christian H. Hansen (DF):

Dansk Folkeparti kan hverken støtte lovforslag nr. L 7 eller L 8.

Demokrati er en god ting, og her i Danmark kan vi bryste os af at have et af de bedst fungerende systemer. Det ser vi blandt andet, når der afholdes valg. Men de forslag, som vi skal behandle i dag, har absolut intet med demokrati at gøre. Fiskerne bliver jo ganske enkelt ikke hørt.

Der er fra ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri lagt op til, at der her i demokratiets højborg skal vedtages to love, som tilsidesætter fiskernes rettigheder. Her vil vi i Dansk Folkeparti råbe vagt i gevær.

Ministeren vil have love, som kun skal gælde de danske fiskere, som dagligt sætter livet på spil for at udøve deres erhverv for at skaffe brød på bordet. Disse love, som kommer til at gribe radikalt ind i fiskernes hverdag, blandt andet ved at de gældende regler bliver strammet op på en sådan måde, at fiskerne bliver truet på deres eksistens, kan vi ikke acceptere i Dansk Folkeparti.

Det kan ikke have sin rigtighed, at fiskerne skal bruge mere tid på at udfylde skemaer, end

de skal bruge på at fiske. Det kan heller ikke være rigtigt, at fordi man har valgt fiskeriet som erhverv, ja, så er man begrænset i sine muligheder for at drive virksomhed.

Det er, hvad ministeren lægger op til, når han kan fremsætte to lovforslag, der er så åbenbart, lad mig bruge et mildt udtryk, uigennemtænkte: Begrænsning af fiskernes ret til at danne selskaber på samme måde, som det foregår på til lands, mulighed for administrativt at uddele bøder og mulighed for administrativt at foretage en konfiskation.

Dansk Folkeparti vil mene, det var bedre, om ministeren brugte mere energi på at løse de problemer, der reelt er for fiskerne, f.eks. når de må smide gode spisebælg tilbag i havet, fordi de enten er fanget som bifangst eller er gået i nettet, efter at kvoten er opbrugt. Disse fisk, som smides tilbag i havet, er døde fisk, som kunne være endt på bordet hos forbrugeren. Nu smides de blot tilbag i havet uden at gøre gavn.

Hvis fiskeren fik mulighed for at sælge, hvad han fangede, skulle han heller ikke fange så mange fisk, som det er tilfældet i dag, og dermed ville balancen i havet blive forbedret så meget, at der var mulighed for at skabe flere arbejdspladser på havet.

I Dansk Folkeparti arbejder vi for, at fiskeriet igen bliver et frit erhverv. Vi mener, det er bedre, hvis vi kan hjælpe fiskerne i stedet for at straffe dem. Derfor kan Dansk Folkeparti ikke støtte de to fremsatte lovforslag.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det var noget af en mundfuld, vi her fik fra Dansk Folkeparti, og vi fik jo ikke meget at vide om, hvad det så var, Dansk Folkeparti ville.

Vi er jo nogle stykker herinde, der kan huske perioden, hvor vi talte om både grå fisk og sorte fisk. Det kan hr. Christian H. Hansen selvfølgelig ikke erindre, men det forhold, som hr. Christian H. Hansen lagde frem her, var faktisk situationen, som den var, indtil vi fik en socialdemokratisk ledet regering, som i samarbejde med Folketinget begyndte at få orden og styr på tingene, således at fiskeriet blev det økonomisk bæredygtige erhverv, som det er.

Jeg savner stadig væk at få at vide, hvad det er for en politik, man vil indføre. Er det den, vi kendte til før i tiden?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Den politik, som vi i Dansk Folkeparti vil føre over for fiskerierhvervet, er, at fiskerierhvervet igen skal være et frit erhverv. Vi ser frem til, at vi under udvalgsarbejdet får lov at præge disse to lovforslag i en retning, som gør, at fiskerierhvervet igen bliver fritstillet.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil sige til hr. Christian H. Hansen, at fiskerne i perioden fra slutningen af 1980'erne til først i 1990'erne opfattede sig selv som værende i et frit erhverv, hvor de bare kunne tage ud og fiske det, der passede dem. Men jeg tror, der er mange, der står tilbage med smerten fra den tid, så hvis det er det, der lægges op til, nemlig at man bare kan gå ud og slås om revl og krat og sådan set prøve at ødelægge det, der er fundamentet og grundlaget for, at nogle familier kan have en ordentlig økonomi, vil jeg godt advare hr. Christian H. Hansen herom.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det er sådan set overhovedet ikke det, det handler om. Det, det handler om, er, at vi ønsker fiskere, der får lov til at drive deres erhverv på havet og ikke bag et skrivebord.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg tager det sidste som en indrømmelse og en erkendelse af, at det, som hr. Christian H. Hansen også ønsker, er et fiskeri, der har en sådan struktur, at man er i stand til at kunne have en økonomisk indkomst til familierne, og det vil sige, at det, der er det overordnede mål, er, at fangstkapacitet og fiskeressourcer er i overensstemmelse med hinanden. Jeg vil sige tak til hr. Christian H. Hansen.

Annie Lunde Hansen (CD):

Jeg må indrømme, at det er hårdt at starte som nyvalgt folketingsmedlem og få slynget to sådanne lovforslag i hovedet, som er fulde af teknik, og jeg må da ærligt sige, at flere af de problemer og åbenlyse urimeligheder, som forslagene retter op på, var jeg slet ikke klar over eksisterede. Men nu ved jeg det.

Nu kan jeg på den anden side ikke andet end nikke anerkendende til disse løsninger og erklære mig enig i, at der selvfølgelig må gøres

noget ved f.eks. fritidsfiskernes ret til at sælge fangster, som erhvervsfiskerne ikke må sælge. Det er en uholdbar situation.

CD kan også støtte, at der føres en tæt kontrol med, at gældende regler for fiskeriet overholdes. Ellers ville der jo heller ikke have været så megen mening i at opstille alle disse krav og forbud.

Jeg ved, at Folketinget tidligere i mange tilfælde har debatteret adgangen til at foretage kontrol og håndhævelse af forskellige love ved ransagning uden dommerkendelse, og derfor er jeg meget godt tilfreds med, at ministeren her lægger op til, at kontrollen kun kan ske efter de almindelige regler i retsplejeloven, altså i hovedsagen under domstolskontrol og kun, når der er noget konkret at gå efter.

Så alt i alt kan Centrum-Demokraterne støtte disse to lovforslag fra fødevareministeren, og CD vil arbejde videre i en positiv ånd i udvalget.

Anders Samuelsen (RV):

Jeg skal på vegne af Det Radikale Venstres sædvanlige ordfører på området fremlægge vores indstilling.

Indholdet af lovforslagene er en opstramning af mulighederne for, at fiskerikontrollen får de nødvendige redskaber til at overholde de nationale fiskekvoter og andre reguleringer af fiskeriet. Samtidig rummer de to forslag et udspil til regler om erhvervsfiskerregistrering og rekreativt fiskeri.

Forslagene er kommet til verden efter en grundig forbehandling, hvorunder der bl.a. er blevet holdt en stor konference om det rekreative fiskeri. Man kan se af høringssvarene til forslagene og af bemærkningerne, at de må være blevet gået grundigt igennem af fiskeriets organisationer, for disse er overvejende tilfreds med forslagene. Det tegner godt for det videre forløb igennem Folketinget.

Man kan sige, at lovforslagene på en meget præcis måde gør op med, hvem der er erhvervsfiskere. Grunden til, at det er så vigtigt at få registreret alle erhvervsfiskere, er dels, at vi skal vide, hvor mange der reelt er, og dels, at vi skal sørge for, at der kun gives erhvervsfiskertilladelse til det antal fiskere, der er plads til set i lyset af de fiskekvoter, vi har i Danmark. Antallet af fiskere skal passe til den flådekapacitet, vi har i Danmark.

Lovforslag nr. L 8 rummer endvidere en opstrammet bestemmelse om erhvervsfiskeri-

selskaber. Bestemmelsen skal sikre, at reguleringsbestemmelserne overholdes. Det skal kunne lade sig gøre for kontrolinstanserne at få gennemsigthed i selskabsdannelserne. Det er igen overholdelsen af kvote- og reguleringsbestemmelserne, der ligger bag de øgede muligheder, som fiskerikontrollen får.

Alle, der har med fisken at gøre, fra den bliver fisket, landet og forarbejdet, og til den bliver solgt, kan med henblik på overholdelse af de overordnede regulerings- og kvoteregler få besøg af fiskerikontrollen eller andre myndigheder. Ganske skrappe regler, må man sige, eller sagt på den anden måde: Lovforslagenes formål er, at det skal være muligt på en ordentlig måde at stoppe dem, der ikke overholder de gældende fiskeribestemmelser.

Det Radikale Venstre kan støtte lovforslagene.

Keld Albrechtsen (EL):

Efter Enhedslistens opfattelse er de to lovforslag præget af en bureaukratisk tankegang, som næppe rigtig vil løse nogen som helst problemer.

Når vi ser på spørgsmålet om regulering af fiskeriet, lovforslag nr. L 7, går det ud på med bureaukratiske midler at håndhæve en fiskerindregning, som ikke beskytter fiskene.

Det er ikke de fartøjer, som vil kunne forvalte fiskebestandene bedst muligt, der rent faktisk vil blive godkendt. Der vil blive tale om, at erhvervet bliver endnu mere præget af nogle få industriskibe uden hensyn til, at de har redskaber, som ødelægger havbunden og gydeområderne, og uden hensyn til, at de anvender redskaber, som påfører fiskene store mængder sår. Der godkendes fartøjer med et helt uhensigtsmæssigt højt energiforbrug, fordi fiskeriet base-res på tunge redskaber og sejlads med stor hastighed. Man har jo også notmetoden, hvor man sejler rundt om stimen og lægger nettet.

Alt dette skyldes det kvotesystem, som findes i EU, og som altså ikke muliggør en ordentlig bæredygtig beskyttelse af bestandene. Derfor må man sige, at dette lovforslag inden for den ramme, hvori det skal ses, nemlig håndhævelsen af EU's kvotepolitik, ikke kan føre til andet end yderligere ulykker for dansk fiskeri. De bureaukratiske stramninger over for fiskerne, som ligger i loven, må altså siges at være uden fornuftigt formål.

I stedet skulle man naturligvis arbejde for, at de fiskerfartøjer, som godkendes, er indrettet på

en sådan måde, at fiskeriet er bæredygtigt. Det har noget med regler om maskestørrelser, indretning af bådene, lavenergibåde osv. osv. at gøre. Hvis man indførte sådanne regler, der gjorde selve fangstredskaberne og bådene bæredygtige, ville man ikke behøve dette kvotesystem, og så ville man heller ikke behøve dette bureaukratiske regelsæt, som ligger her.

Så er der et lovforslag om saltvandsfiskeri. Her er tale om et forbud mod, at personer, der på lovlig vis som fritidsfiskere har fisket nogle fisk, ikke længere må sælge fiskene. Det er jo at skabe en masse vanskeligheder for nogle fritidsfiskere, som jo så sandelig ikke er dem, der skaber problemet for fiskeriets bæredygtighed; det er disse gigantiske industriskibe, som jeg var inde på for et øjeblik siden. Men nu skal man altså afstraffe en gruppe mennesker, som har haft mulighed for at sælge lidt af det, som de ikke selv kan spise. Jeg ved ikke, om man forestiller sig, at de nu skal smide disse fisk ud.

Jeg ved heller ikke, om man har gennemtænkt, at i stedet for at blive opgivet til skattevæsenet på ordentlig vis vil sort handel med fangede fisk naturligvis blive resultatet. Men altså sådan vil det jo være. Der vil altså blive tale om en kriminalisering af fritidsfiskere, som ikke tjener noget nyttigt formål.

Hvis man virkelig vil se på de problemer, der er med fiskeriet i fjordene, handler det jo først og fremmest om, at man f.eks. har et problem med for mange garn, som hindrer fiskenes adgang til åløbene, og i det hele taget kan genere f.eks. ørredyngelen. Men så kan man jo fastsætte regler om det. Så kan man f.eks. lave netfri zoner eller netperioder på relevante årstider. Så kan man gå ind og regulere fiskeriet i fjordene ud fra en bæredygtig betragtning.

Men dette at kriminalisere salget af disse ganske små mængder fisk fra fritidsfiskerne er helt ude i hampen. Det løser ingen problemer; det skaber bare nogle flere problemer.

Så vi må sige, at vi synes ikke, de to lovforslag er gode, og vi kan ikke støtte dem, sådan som de foreligger.

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Lovforslag nr. L 7 er en klar opstramning af gældende kontrol- og straffebestemmelser. Forslaget indeholder derudover hjemmel til, at en gruppe af overtrædelsessager kan afgøres ved administrative bødeforlæg, og man kan administrativt konfiskere ting fra erhvervsdrivende.

Jeg håber, at alle de ærede medlemmer har lagt mærke til det: at man nu administrativt skal have de muligheder. Det kan man ikke i et retssamfund. Der skal man da have en dommerkendelse, hvis man skal gøre sådanne ting. Det kan Fremskridtspartiet selvfølgelig ikke gå med til.

Danmark skal som sædvanlig være hurtigst med at overføre beslutninger fra EU-regi til dansk lovgivning. Det er man jo måske også nødt til, når vi er medlem af EU. Men ikke alene det – så strammer man den yderligere, som man gør i det her tilfælde.

Fremskridtspartiet kan ikke være med til yderligere kontrol- eller straffeforanstaltninger over for fiskeriet, og i øvrigt kan vi heller ikke være med til det, hvis det drejer sig om det øvrige erhvervsliv. Det kan man lige så godt regne med. Fremskridtspartiet ser med skepsis på lovforslaget, og som det foreligger nu, vil vi stemme imod.

Hvad angår lovforslag nr. L 8 om saltvandsfiskeri, er der også her tale om en klar opstramning og omregistrering af personer og selskaber med ret til at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri.

Forslaget indebærer endvidere, at der skal være krav om registrering af alle personer, der fremover vil opnå ret til at drive sådanne virksomheder. Hvad er det for noget? Det er muligt, at man er vant til sådan noget herinde, det ved jeg ikke, nu er jeg ny i Tinget, men tænk, at fordi man påtager sig det ansvar at drive en selvstændig virksomhed, i dette tilfælde fiskeri, skal man registreres og kontrolleres. Jeg mener heller ikke, at det hører hjemme i et retssamfund.

På det foreliggende grundlag og på grundlag af det, jeg har studeret indtil nu, kan Fremskridtspartiet ikke stemme for forslagene; men nu må vi se.

Ole M. Nielsen (KRF):

Så vidt jeg forstår, handler lovforslagene nr. L 7 og L 8 om registrering, om tilladelse og om kontrol- og straffebestemmelser.

Registrering og tilladelse har vi ikke noget imod. Jeg undrer mig så lidt over, at Socialdemokratiets ordfører to-tre gange i sit indlæg nævnte, at det handlede om en begrænsning af kapaciteten. Det ser jeg faktisk ikke i lovforslaget. Jeg ved heller ikke, om det overhovedet er aktuelt, om ikke kapaciteten er begrænset. Der kan være tale om fornyelse i fiskerflåden osv., det ved jeg ikke så meget om, men jeg har ikke

set det her lovforslag som et forsøg på at begrænse kapaciteten.

Så er der den del, som hedder kontrol- og straffebestemmelser, og der må jeg indrømme, at jeg er betænkelig ved de mange administrative muligheder, der er for den slags efterhånden. Jeg er bange for, at det går ud over retssikkerheden. Jeg synes, at der er nogle skævheder forskellige steder og manglende proportion mellem overtrædelse og den straf, man administrativt kan udsættes for. Når en fisker f.eks. kan fratages retten til at fiske i en måned, står det i fuldstændig grelt modsætningsforhold til, at et stort supermarked kan overtræde lukkeloven og holde åbent om søndagen og så risikere en bøde på 10.000 kr., som de med stor behagelighed vil betale. Det er, som om der er for meget forskel på Kong Salomon og Per Hattemager.

Bortset fra det er vi interesserede i – og det mener vi at disse lovforslag medvirker til – at fiskeriet igen kan blive et erhverv, man kan udøve lovligt. Det har været fuldstændig urimeligt – og selvfølgelig ikke det, man søger i lovgivningen – at gøre det til et erhverv, som man kun kan tjene til føden ved ved at overtræde loven. Personlig kender jeg fiskere, som er gået neddom og hjem, men jeg kender også fiskere, som er holdt op, inden de er gået neddom og hjem, fordi de simpelt hen ikke kunne være tjent med at skulle få det til at gå rundt ved at overtræde loven. Der mener jeg vi lovgivere har et ansvar for at få rettet op på de ting, og det afhjælpes jo heldigvis af de bedre fangstmuligheder og de bedre priser, der er i øjeblikket.

Men vi vil gerne være med til at kigge kritisk på det dér med bemyndigelse, kontrol- og straffebestemmelser og også det, som Venstres ordfører nævnte, med en er klageinstans.

Endelig er jeg også lidt usikker på, om der er noget i begrænsningen af ubetydeligt fritidsfiskeri, der trænger til at blive kigget på, men det håber jeg vi finder ud af under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil sige til hr. Ole M. Nielsen, at det er rigtigt, at jeg nævnte kapaciteten, men jeg nævnte det i forbindelse med fiskeriressourcerne, for jeg mener, at de to ting hænger meget nøje sammen. Når man vil have det registreret, er det netop for at finde ud af: Hvad er ressour-

cerne, og hvad er kapaciteten? Så jeg håber, vi er enige om, at det sådan set er det overordnede mål at få de to ting til at gå op i en højere enhed.

Så sagde hr. Ole M. Nielsen også noget om det med straffebestemmelserne. Men de straffebestemmelser, der her lægges op til, er jo, at man ved mindre forseelser netop er i stand til at håndtere det administrativt, at man ikke behøver at køre det ind over alle de juridiske institutioner, og på den måde skulle man så kunne få skabt en lidt større klarhed. Det håber jeg også er i overensstemmelse med hr. Ole M. Niensens tankegang på det område.

Så endelig omkring omsætningsforbudet: Det, der ligger i det, er sådan set, at vi mener, at det vil være rimeligt, at den fisk, som er til rådighed, er forbeholdt dem, der skal leve af fiskeriet, og ikke en hel masse, som dyrker fiskeri som fritidsinteresse.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Med hensyn til begrænsningen af kapaciteten tænker jeg, at jeg er tilfreds med svaret. Ellers tænker jeg også, at ministeren vil tilfredsstille mig på det område.

Men med hensyn til de administrative strafbestemmelser er jeg stadig væk dybt kritisk, også fordi vi ved, at naturligvis kan de ankes i domssystemet, men vi ved også, hvilke ventetider og hvilke omkostninger der er ved at føre retssager.

Jeg er altid alvorligt bange, når vi begrænser retssikkerheden på denne administrative måde. Det vil jeg gerne være med til at kigge på.

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil gerne starte med at takke for den alt andet lige velvillige modtagelse, som de to lovforslag har fået fra i hvert fald mandatmæssigt et stort flertal i Folketinget.

Et par enkelte kommentarer, inden vi går i gang med udvalgsarbejdet: Vi har faktisk været optaget af med lovforslagene her at sikre, at de, der udøver erhvervsfiskeri, også er reelle erhvervsfiskere. Det er derfor, vi har de opstrammingsbestemmelser med, som der ligger der; det er derfor, vi gerne vil kigge på virksomhederne osv. Det tror vi rent faktisk der er behov for.

Der er behov for, at vi får ryddet op i en række af forhold, fordi vi nu står over for to spændende ting, når det gælder dansk fiskeri. Først

vil jeg sige, at vi lige har udsendt en ny kapacitetsbekendtgørelse, som betyder, at der nu forhåbentlig kommer nye muligheder og gang i fornyelsen af flåden, og samtidig ser vi en vis optimisme. Men det, vi som lovgivere først og fremmest har en forpligtelse til, er, at den optimisme og den fremgang, der vitterlig er, bliver forvaltet på en ordentlig og en rimelig måde.

Jeg har måske lidt sværere ved at forstå nogle af de kritiske bemærkninger, der har været om de præciseringer, der har været vedrørende kontrolbestemmelserne. Det, vi rent faktisk gør her, vil jeg sige til hr. Ole M. Nielsen og andre, er, at vi endnu klarere får præciseret over for borgerne, hvilke fartøjer og virksomheder der nu kan kontrolleres. Nu skal en præcisering af lovens bestemmelser om kontrol medvirke til, at der bliver skabt ensartethed i kontrolbestemmelserne i de forskellige fiskerilove.

Et af argumenterne har netop været, at vi har forskellige love, men det er de samme, der lever under dem, og der er forskellige bestemmelser i de forskellige love. Det, jeg tror man ser, hvis man virkelig får kigget det her efter i sømmene, er mere åbenhed og mere gennemskuelighed for dem, som skal have med det her at gøre.

Sluttelig skal jeg komme med et par enkelte kommentarer til nogle af ordførerne. Jeg skal sige til fru Lene Espersen, at retssikkerheden selvfølgelig skal være til stede, og at det er helt klart, at hvad enten vi taler andre EU-fartøjer, eller vi taler tredjelandsfartøjer, som fisker i danske farvande under de her bestemmelser, ja, så er der ingen forskelsbehandling her.

Der var også en enkelt kommentar, som jeg måske havde lidt vanskeligt ved at forstå. Det var fra Dansk Folkepartis ordfører, hr. Christian H. Hansen. Jeg kan godt forstå, at man ikke kan støtte forslaget – det synes jeg selvfølgelig er fair nok – men at det skulle have noget med vores demokrati at gøre, det må jeg sige, havde jeg lidt vanskeligt ved at forstå. Og jeg forstår heller ikke rigtig de lidt barske bemærkninger om, at nu var retssikkerheden fuldstændig sat over styr.

Jeg vil sige til hr. Christian H. Hansen: Intentionerne med lovforslaget har rent faktisk været det stik modsatte, men måske skulle vi to undervejs sætte os ned og prøve at læse teksterne sammen, og så kan vi se, om vi kan det samme alfabet. Det må vi jo så lade komme an på en prøve.

Så var der nogle enkelte, som var inde på det rekreative fiskeri; jeg tror, det var hr. Keld

Albrechtsen, som også her var helt ude i hampen. Nu har vi jo haft en diskussion omkring det der med hamp, og det er rigtigt, at Enhedslisten og regeringen har forskellige opfattelser af hampens og hampens anvendelsesformål osv. – fint nok – men når vi taler om det rekreative fiskeri, vil jeg gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, at her tilfredsstiller vi faktisk et længe næret ønske. Vi har haft problemer med, at det, som skulle være en fritidsinteresse, rent faktisk i nogle situationer har været en endog stor forretning, og ikke det, der var meningen. Hvis man ønsker det, må man søge licens, så man kommer ind under de bestemmelser, der gør, at man helt eller delvis kan leve af det her som erhvervsfisker, og under de bestemmelser, der er omkring told og skat osv.

Jeg tror, der er noget med 300.000-400.000 mennesker mindst i dette land, som hvert år udøver rekreativt fiskeri, nogle med en stang, andre fra en lille jolle, men som på en eller anden måde har en fritidsbeskæftigelse her, og med det omsætningsforbud, der ligger her, tager vi fat på første etape af at få kigget på hele det rekreative fiskeri. Jeg vil i løbet af de kommende uger, de kommende måneder komme med konkrete forslag, som handler om netbestrøking, netstørrelser osv. Det er et arbejde, som jeg faktisk glæder mig til at tage fat på.

Jeg vil slutte med at sige tak for de positive ord. Vi vil gøre, hvad vi kan fra ministeriets side for at svare på udvalgets spørgsmål så hurtigt og præcist som muligt, så vi kan få lovforslaget vedtaget. Det tror jeg vil være til gavn for alle parter.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 9: Forslag til lov om fødevarer m.m. (fødevareloven).

Af fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsat 26/3 98).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Erling Christensen (S):

Det er nu over ti år siden, vi fik den første økologilov. Når vi i Socialdemokratiet så helhjertet støtter økologien, er det, fordi de produktionsformer og -metoder, som det effektive konventionelle landbrug, det mere og mere industrialiserede landbrug anvender, også har fået en dårlig afsmittende virkning på fødevarekvaliteten.

Det er rigtigt, at udviklingen også har givet forbrugerne meget billigere fødevarer. En stadig mindre del af lønnen bliver brugt til at købe mad, og den udvikling har så tilsvarende tvunget det primære landbrug ud i en stadig mere uheldig konkurrencesituation.

Nu er vi kommet til en skillevej. Gennem de sidste fem år er der vedtaget så mange politiske beslutninger, at vi, når vi om en måneds tid har vedtaget den nye dyrevelfærdslov for grise, kan sige – provokerende måske – at de produktionsformer og de produktionsmetoder, vi nu skal til at anvende i dansk landbrug, næsten fører til økologi.

Derfor er det også en naturlig følge, at vi i dag står med et forslag til en samlet fødevarelov, som vi forventer os meget af: Bedre sikkerhed for forbrugerne, sikkerhed for renere og sundere fødevarer gennem ensartet og enstregt kontrol af alle fødevarer i alle led, mindre bureaukrati og mere synlighed af kontrollen i produktionsleddene og i detailhandelen og mere viden i kontrolhederne, som skal styres centralt og arbejde decentralt.

Kravene til en moderne fødevarekontrol er, at den er enkel, at den er enstregt, at den er effektiv, at den er troværdig. At den er effektiv betyder, at den er hurtig, den er åben, og at den reelt er til fordel for forbrugerne.

At kontrollen er enstregt, betyder, at virksomheder i alle led kun skal henvende sig ét sted, ligegyldigt om det handler om fisk, kød,